

SLOVENSKI NAROD.

Izbaja vsak dan s večer, izimši nedelje in praznike ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Up ravništvu naj se blagovoliho pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Izrodek fanatizma.

Če pomoliš puranu pod nos živorudeč robec, žine mu nakrat vsa kri v glavo — togotno razšopri svoje perje in z najostudnejšim glasom svojim zakadi se v te, da ti izkljuje oči. Prav tak puran je naš „Slovenec“, kadar mu pomolimo pod nos le kratek stavčič o „čisti narodni ideji“. Tega pojma ne more prenesti sila lahko vzklipljiva klerikalna kri, ta pojem mu vzburi in razdraži vse živce, da kriči in kokodajski na vse pretege. Pri tem pa pozabi celo na svojo najnovejšo klerikalno firmo „katoliškega narodnjakstva“, tedaj pozabi na vse svoje hinavske fraze o svojem domoljubju, s katerimi slepi, kadar tako boljše kaže, nerazsodne ljudi. Kadar omeni „Slovenski Narod“ kako novo zmago čiste narodne ideje, tedaj pozabi klerikalni glumač povsem na svojo komedijsko ulogo ter se pokaže brez maske v vsej svoji klerikalni, brezdomovinski nageti. „Slovenec“ nikakor in nikdar noče priznati moči narodne zavednosti in sile absolutne narodaosti v ljutih bojih z Nemci ali Italijani. Ne, tako priznanje bi bila prevelika koncesija sovraženi narodni stranki in nam „Narodovcem“, zato pa nakanjajo „Slovenčevci“ lovor zmage „ideji krščanstva ali klerikalizmu“.

„Slovenčevci“ so prav slabi znani živali, ki se, loveč svoj rep, vrti okoli svoje osi. Najprej hočejo biti jedini pravi narodnjaki in vzorni domovinojubi, v naslednjem trenutku pa že pozabijo na vso narodnost in vso domovino, se love za krščansko idejo, a na narodnost pljujejo. Vidi se torej iz vsega zvižanja in skrivanja le to, da se „Slovenčevci“ ne upajo na dan s svojimi pravimi nazori o narodnosti, ki jim je le pretveza in sredstvo v dosego absolutnega gospodstva klerikalnih idej v vseh strokah.

V 71. številki od minolega torka zaletava se razdraženi klerikalni puran iz nova z vso togoto v naš list, ker smo se upali trditi, da je mej brati Korošci pri baš izvršenih državnozbornih volitvah zmagala ideja narodnosti. „Slovenec“ se nam za to roga, norčuje se iz narodnosti ter gostobesedno zatrjuje, da je rodil koroško zmago le klerikalizem slovenskih in nemških klerikalcev. Ker smo pa v svojem listu, informovani od mnogih strani o vseh

javnih in zakulisnih spletkah na Koroškem, dejali, da so hoteli koroški somišljeniki „Slovenca“ pač onemogočiti izvolitev odločno narodnega kanonika Laub. Einspielerja, ne pa delati zanj, — ker smo navedli celo nekaj podrobnosti o zahrbitnem spletkarstvu in koaliranju nekkih mladih kapelanov „Slovenčeve“ stranke, ki so hoteli po vsej sili čisto klerikalnega kosmopolita ali pa celo nemškega konservativca, ker smo povedali to in še marsikaj drugega, za „Slovenčevce“ neljubega, ne vé si sedaj klerikalni puran pomagati drugače, nego da se na slepo srečo in z vso nesramnostjo zale tava v moža, ki ima za koroške Slovence sam vsaj trikrat toliko zaslug kakor „Slovenec“ z vsemi svojimi koroškimi spletkarji vred! — Brez vseh dokazov napada „Slovenec“ g. Vekoslava Legata, očitajoč mu dejanja, katerih ta prezasluzni rodoljub ni nikdar storil ter mu z brezprimerno drzkostjo podtika sovražstvo do vseh „nesebično žrtvujočih“ se koroških duhovnov.

Ni nam potreba braniti gosp. V. Legata pred takimi insinuvacijami. Korošci poznajo sami besede in dejanja g. Legata iz neštevilnih narodnih bojev z Nemci, in naj si bodo ti Nemci konservativni, liberalni ali nacionalni!

Pribiti pa hočemo le na steno za večer spomin, kakih sredstev se poslužujejo pravicoljubni, katoliški „narodnjaki“ „Slovenca“, kadar se gre proti svojemu, četudi le namišljenemu, političnemu nasprotniku.

„Slovenec“ piše namreč doslovno tako-le: „Temu možu (t. j. g. Legatu) treba jedenkrat za vselej zapreti sapo, sicer se zoa (!) tudi zgoditi, da bo v Celovcu javno zažigal „Mir“, ako mu ne bo pisal po njegovi volji“. — Kako misli pošteni „Slovenec“, da bi se „zapirala sapa“ koroškemu rodoljubu, pové že prej, češ: „Ta mož, ki živi od bratovščinskega kruha, se drzne (!) ...“ „Slovenec“ bujska torej naravnost na to, da naj se spravi koroški narodnjak ob kruh, ob službo! Kakor je očitvidno, da je g. Legat, uradnik, ki dela in sicer mnogo dela za družbo sv. Mohorja, da torej ta uradnik svojega kruha ne je podarjenega, ampak pošteno zasluženega, tako je jasna vsa grozna fanatičnost ljubljanskega „Slovenca“. Ti božji namestniki, ki se bahajo vsak hip

s svojim krščanstvom, so pozabili najvišjo zapoved Boga: „Ljubi svojega bližnjega, kakor samega sebe!“ — ter pozabijo na izgled božjega Sina, ki je za svoje sovražnike molil. „Slovenčevci“ zagrizeni duhovniki zaprisežejo takoj vsakemu političnemu nasprotniku smrtno sovražstvo ter ga proganjajo s sredstvi, ki so vredni Shakespearovega benečanskega žida. Ubiti gmotno in moralno svojega nesomisljenika, ugonobiti njega in njegovo družino — to je duhovnemu „Slovencu“ tisto „krščansko“ orožje, ki naj zapra usta resničnim rodoljubom! Pri tolki podivjanosti naših klerikalcev, ki hočejo zanesti svojo besnost tudi že na svoje koroške in štajerske stanovske to ariše, ne moremo reči ničesar drugega, nego: Sram vas bodi!

Pokrajinskim rojakom pa kažemo ta izgled, da vidi, s kakšnimi ljudmi se je boriti dan na dan nam, — in kakšni ljudje hočejo s svojimi slepilnimi publicami ujeti tudi nje same. Ljudje in list, ki zagovarjajo izdajalske spletkarje, ki trosijo neslogo in ki s takimi sredstvi napadajo zaslužne može, takim ljudem gre le krepko zaničevanje.

Položaj.

Izjedinjenje jugoslovanskih poslancev v jedno parlamentarno skupino je še vedno predmet pogajanjem.

Dne 30. m. m. so se slovenski in hrvaški poslanci zopet sešli na posvetovanje glede ustanovitve skupnega kluba, in obravnav so se udeležili tudi maloruski poslanci Barwinskoga frakcije, takozvani „Regierungsruthenen“, pravše nadškofova stranka, in češki klerikalec, moravski kaplan Stojan. Predsedoval je zopet dr. Laginja.

Začetkom posvetovanja je dr. Šusteršič predlagal, naj se zasnoje „zveza slovanskih katoliških poslancev“, na kar je poslanec Šuklje izjavil, da pod tako firmo ne mara iti. Naglašal je, da se s takim imenom odbijejo Srbi, katere treba na vsak način pridobiti, in da peščica zbranih poslancev nasproti poljskemu in češkemu klubu, sestavljenima po ogromni večini po zastopnikih katoliškega prebivalstva, spleh ne more in ne sme za se monopolizovati tega naslova; opozarjal je pa tudi, da je izraz „katoliško-naroden“ pri nas

LISTEK.

Slovenska zemlja.

Vsak narod, ki hoče napredovati, mora dobro poznati samega sebe, svoje zmožnosti in sredstva, ki so mu na razpolago v dosego cilja. In mej temi sredstvi je zemlja, na kateri živi, gotovo največji del narodnega premoženja, posebno pri narodu, ki je večinoma poljedelski kakor slovenski.

Velika napaka Slovencev je, da imamo mnogo premalo samozvesti in zaupanja v svojo bodočnost. Ta skepticizem in fatalistična resignacija nas bolj zavira v napredku kakor vse ovire, ki nam jih stavijo naši narodni nasprotniki. Ne manjka se pro-rokov, ki z matematično gotovostjo dokažejo, da je brezsmiselno vsako delovanje v korist narodu, češ: vsak napredek je itak nemogoč, kajti malo nas je, zaostali smo, naša zemlja je uboga in ne daje sredstev za povzdigo obrta, ki jedini sedaj more narodu dajati blagostanje — In mnogo ljudij verjame, kajti tudi izobražencu je navadno rodna zemlja „terra incognita“, mnogo boljše so mu iz šole znane mandžurske planjave in srednjeafričanske zamorske

države. Če bi pa imel priliko, poučiti se tudi o domovini, bi vedel, da naša zemlja ni uboga, nima manj naravnih pripomočkov, kakor povprek pokrajine v Avstriji, a da mnoge, ki so daleko bolj obljubene in gmotno razvite, celo prekaša v raznovrstnosti svojih prirodnih darov. Samo zanemarjena je zelo! Krive so nekoliko razmere, nekaj osrednja vlada, mnogo pa tudi misami. V prejšnjih stoletjih naše dežele gmotno niso zastajale za drugimi. Kupčija je bila živahna, z izvažanjem domačih pridelkov in surovin, nadalje s prevažanjem tujega blaga so ljudje mnogo prislužili. Da naše dežele niso bile revne, dokazujejo zaatne svote, katere so v prejšnjih stoletjih žrtvovali svojim vladarjem. A v tem stoletju, ko se je s parnimi stroji vse izpremenilo, smo zaostali. Železnice so dale prometu drugo smer, prejšnjo domačo obrt pa so izpodrinile tovarne. In osrednja vlada, neprijazna Slovincem, se ni zmenila, da bi nas odškodila za izgubo. Tako smo ostali tam, kjer smo bili, in ker so drugi mej tem napredovali, smo zaostali za njimi relativno in počasi začeli nazadovati tudi absolutno. Pozabili smo, da imamo bogate zaklade zakopane v svoji zemlji. Naš kapital, kolikor ga imamo, nima pod-

jetnosti, še le tujci nas morajo opozoriti, mi pa smo vedno tisti, ki prepozno pridemo. Tako imajo skoro vsa obrtna podjetja v nas tujci v rokah, tujci prodajajo naše železo, premog, in Slovenec je vesel, če ima pri njih zaslužek kot — težak. Tako ne sme biti več. Izpoznavajmo svojo domovino, poslužujmo se njenih darov!

Jasno je torej, koliko važnost za naš napredek, za vzbujenje domovinskega čuta in narodne zavesti ima domovinoznanstvo zlasti za nas.

Z zanimanjem bo vzel zato vsakdo nadaljevanje dela „Slov. zemlja“ v roke. Dosedaj izšli trije snopiči in poslednji, ki obseza Trst in Istro, so iz priznane spretnega peresa prof. S. Rutarja. Pač bi bila „M. S.“ za te, Primorsko obsežajoče snopiče težko dobila boljše moč. Rutar pozna iz mladega dežela in značaj njenih prebivalcev; marsikaj mu je znano, kar bi tujec pri najvestnejšem opazovanju ne zapazil ali ne umel. Zato imajo oni deli njegove knjige, kjer opisuje značaj, običaje in življenje primorskega ljudstva, tudi kot vir za narodopis največjo ceno in bodo najbrž čitatelja tudi najbolj zanimali. A žalibog je pisatelja napačna skromnost ovirala, da svojim opazovanjem ni od-

Slovinci postal „nom de guerre“, pod katerim se skrivajo tendence, povsem protivne naprednim slovenskim poslancem.

Na to se je oglašil dr. Krek in izjavil, da on in njegovi somišljeniki ne vstrajajo pri besedi „katoliško“, temveč da so zadovoljni, ako se le sicer označi klub kot sestavljen na podlagi pozitivnega krščanstva, v nasprotju z materijalističnimi težnjami, katere zagovarja socialna demokracija.

V debato so posegli tudi dr. Laginja in maloruski poslanec Athnasiewicz.

Po vplivu teh govorov je dr. Šusteršič spremenil prvotni svoj predlog v toliko, naj se imenuje skupina „zveza poslancev krščanske ljudske stranke“ ter nasvetoval, naj se vzprejme v pravila odstavek, da je stranka ustanovljena „auf Grund der geoffenbarten christlichen Wahrheiten“, a zahteval tudi odstavek glede šolstva.

Temu nasproti je dr. Ferjančič nasvetoval, da imej programatični del pravil tisto obliko, kakor jo je imel Hohenzwartov klub, namreč z besedami „auf christlicher Grundlage“.

Berks in Šuklje sta bila mnenja, da programatičnih izjav ne gre improvizirati, nego da mora biti trezno premišljena vsaka beseda. Priporočala sta, naj se takoj izvoli odsek, kateremu boji nalog, izjediniti se glede imena, programa in pravil.

Na to sta dr. Ferjančič in dr. Šusteršič umaknili svoja predloga in so bili v nasvetovani odbor izvoljeni dr. Laginja, Bulat, dr. Gregorčič, dr. Ferjančič, dr. Šusteršič, Stojan (Čeh), Barwinski (Malorus), Trumbić (pravaš) in Žičkar.

Ta ožji odbor je imel včeraj popoldne sejo, katera je trajala več ur. Prva kontroverza se je pokazala pri imeni. Bulat je zahteval, naj se klub krsti na ime „Slovanski klub“, ostali člani so se izjavili za naslov „Zveza poslancev slovansko-krščanske ljudske stranke“. Glede programa predložene so bile tri variante. Šusteršič je nasvetoval hiperklerikalno programatično izjavo, dr. Ferjančič je zagovarjal besedilo, podobno onemu nekdanjega Hohenzwartovega kluba, dr. Gregorčič pa se je skliceval na pastirski list avstrijskih škof v in nasvetoval kopijo programa Dipsulijeve stranke, dodavši le odstavek o enakopravnosti.

Olber še ni gotov in bode o svojih ukrepih danes poročal poslancem.

Minimamo srčne želje, kakor da se združijo vsi jugoslovanski poslanci v enem klubu, ali najti se mora oblika, katera dopušča tudi naprednejšim poslancem vstopiti v to skupino. Imej zgoraj navedenih nasvetov glede programatične izjave sta predloga dra. Šusteršiča in dra. Gregorčiča absolutno nevzprejemljiva in bi mogli poslanci narodne stranke — mru in skupnemu delovanju na ljubav — sprijazniti se k večjemu s formulo dra. Ferjančiča, da bi bilo najbolje, ako bi se področje skupnega kluba omejilo samo na narodna, na gospodarska in socialna politična vprašanja. Ako bi se narodni poslanci udeli klerikalcem, bi narodni volilci po vsi pravici vpraševali: čemu smo bili ljuti boj zoper „Slovenčev“ stranko, če je našim poslancem pastirski list jedino merilo

merilo več prostora, ampak dal častno mesto uradnim številkam. Resnica je, da številke najbolj jasno govorijo, a morda je vendar v življenju naroda, kar je isto tako važno, o čemer pa statistika molči. Preveč števil naredi tudi knjigo za navadnega čitatelja mnogo manj mikavno; strokovnjak pa ima itak dotične statistične vire na razpolago. Da pa pisatelj ni pisal v prvi vrsti za strokovnjake, ampak je hotel podati poljudno delo, je razvidno že iz tega, da navadno ne navaja virov, iz katerih je zajemal, niti pri zgodovinskem opisu Goriške ne, kjer bi to pričakovali najprej.

Pri takem delu, ki naj bi bilo nekak „Standardwerk“ naše literature, pride tudi zunanja oblika zelo v poštev. In tu moramo reči, da se je „Matica“ slabo obnesla. Delo naj bi bilo viden reprezentant celokupnosti slovenskih dežel, naj bi nekako zrcalilo sedanje stanje našega naroda. Po pravici bi tedaj pričakovali lepšo unanost. Tudi Čehi so izdali po vzoru dela „Oesterreichisch-ungarische Monarchie in Wort und Bild“ opis svojih dežel, ki se v vsakem oziru, i v tekstu, i v ilustracijah, lahko meri z čudovitim izdanjem. Res smo Slovenci majhen narod in naša zemlja ni prostrana, a pri tem ima

in kašipot? Sicer pa bi bila največja hipokrizija, ako bi zastopniki napredne narodne stranke si sedaj omislili program, identičen z onim najčrnejših nemških klerikalcev!

Kakor pa perhorascirajo in morajo perhorascirati narodni poslanci klerikalni program, tako ga odklanjajo tudi dalmatinski poslanci, ne izvemši duhovnikov Biankinija in Perčca, in valed tega se je bati, da se razbijejo vsa prizadevanja, zasnovati skupen klub, če ne odnehajo klerikalci od zahteve, da mora klub imeti odločno klerikalni program.

Položaj v parlamentu sploh je še popolnoma nejasen. Vlada obravnava še vedno z Mladočehi, a do sedaj brez vidnega uspeha. V soboto bode zbornica volila predsednika. Včerajšnja seja je pokazala, kaj bode s to zbornico, ako se vodstvo ne izroči razsodnemu, strokovno izobraženemu in mirnemu možu. Nemški konservativci Kathrein očitno ne zadostuje za tako ulogo. Mladočehi kandidujejo dra. Kaizla, kateri bi bil mej vsami kandidati najprimernejši.

V Ljubljani, 1. aprila.

Jezikovni naredbi za Češko in Moravsko izdasta se baje v aprilu. Vlada je baje hotela z jezikovno naredbo za Moravsko še jedno leto počakati, a Čehi so se temu najodločneje uprli. Valed tega izide naredba za Moravsko 14 dni pozneje, kakor za Češko. Zastran moravske naredbe so tudi razpori mej vlado in Čehi. Sprva je bila skoro popolnoma jednaka z ono za Češko in za Čeha dosti ugodna. Potem jo je pa predelal ministerski svet tako, da Čehi z njo ne morejo biti zadovoljni. Sedaj je vprašanje, se li razglasi v prvotni ali v novi obliki. V poslednjem slučaju bi Čehi gotovo vlade ne mogli podpirati. Razglasenje jezikovnih naredb bode torej naredilo tudi jasnost mej vlado in Čehi in pokazalo pot sestavi nove večine.

Avstrijski centrum. Šest konservativnih poslancev ni hotelo pristopiti k Dipsulijevemu klubu in so osnovali svoj klub, kateremu je predsednik grof Falkenhayn. Poslanci opat Baumgartner, nadoprat Dangi, grof Julij Falkenhayn, grof Haugwitz, baron Hayden in opat Treuenfels so člani novemu klubu. Tem šestim gospodom ne ugaja, da se katoliška ljudska stranka nekoliko postavlja na demokratično podlago. Seveda kakšnega posebnega vpliva ne bode mogel imeti ta novi klub, ki bode nekak avstrijski centrum. Najbrž se ti gospodje naposled pridružijo katoliški ljudski stranki, viedč, da njen demokratizem ne sega posebno daleč.

Italijani imajo letos v državnem zboru svoj klub. Nemške klerikalne liste grozno jezi, da so v ta klub vstopili tudi klerikalci Italijani in s tem pokazali, da jim je narodnost več kakor klerikalizem. „Vaterland“ piše, da bi bili vendar morali konservativni Italijani pomisliti, da italijanska napredna stranka odobrava, da je Italija papežu vzela Rim. — Tudi Rumuni so si osnovali svoj klub v novi zbornici poslancev. Nikakor jih ni bila volja, obesiti se katoliški ljudski stranki. Tako bode v novi zbornici več narodnih klubov, nego jih je bilo v mlaoli, kar najbolj dokazuje, da narodna ideja še ni izgubila svoje moči.

za nas isto važnost domovinoznanstvo. Da bi pa „Matica Slov.“ lahko več storila, je dokaz sledeče: istega leta, ko je izšel I. snopič Goriškega, je izdala tudi prevod Sienkiewiczovega romana v obliki, ki je bila nenavadno krasna za naše razmere. Dočim je tedaj za prevod ibače kresnega dela imela taka sredstva na razpolago, izdaja „Slov. zemljo“ v obliki brošuric, kakor n. pr. Mohorjeva družba „Kitajce in Japonce!“

In podobel — Dobre podobe stanejo mnogo, treba je v tiskarni posebnih priprav, tudi se ne morejo tiskati na slab papir. Le dobra podoba pa so ogledovalen v veselje in pouk! Posebno velja to za podobe celih mest. Vee, kar se vidi, je itak samo kup hiš. Vrednost bi imela taka podoba le z umetniškega stališča, in če nima umetniške vrednosti, je sploh treba ni. Bolj natančno, kakor osem podob Trsta po fotografijah, bi me poučil o njega leži jeden plan, in cenajši bi bil najbrže tudi... Bolj ugajajo podobe narodnih noš. Sploh bi bilo denar, ki se izda za tako slabe podobe, bolje obraiti kako drugače, n. pr. da se poveča obseg knjig ali da se pida kaka zemljepisna karta.

Boji na Kreti se nadaljujejo. Maogi mohamedanci so oddali svoje orožje vojaškim poveljništvom evropskih velevlastij, jih prosili za varstvo in obljubili, da se ne bodo več bojevali. Kmalu potem so pa dobili drugo orožje in šli na boj proti kristjanom. Velika nevarnost je za te, da so mnogi mohamedanci zbrani v krščanskih pristaniščih. Zastopniki velevlastij so zahtevali od Turčije, da te ljudi odpravi kam v Azijo. Turčija je pa odgovorila, da nima na razpolago rodovitne zemlje, kjer bi jih mogla naseliti. Sedaj velevlasti ne vedo kam s temi ljudmi, ki žive v primorskih mestih v največjem siromaštvu, ki so ostavili domovja sredi Krate.

Preganjanje Armencev. Nedavno so v Tokatu mohamedanci pobili kaci 700 Armencev. Vojaki so pri tem jim pomagali. Turška vlada se je hitela zaradi tega opravičevati pri velevlastih in je obljubila krivce kaznovati. Velevlasti so seveda bile s tem zadovoljne. Pobijanje Armencev v Tokatu in okolici je pa bilo ravno tako že poprej dogovorjeno, kakor lani v Carigradu. Kdor je razmere poznal, je vedel, da so mohamedanci dobili najbrž kak migljej iz Carigrada. Kakor se kaže, je res tako. Sultan je te dni izdal neki ukaz, da bode on sodil krivce, ne pa preiskovalna komisija. Kakšne bode te sodbe, si lahko mislimo, kajti sultan je vlani bil sam prouzročil klanje Armencev v Carigradu. Najbrž bi se tudi sedaj pokazalo, da so navodi za klanje Armencev izšli iz sultanove palače. Da se to prepreči, bode pa sultan stvar sam razsojal.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 1. aprila.

— („Strah pred klerikalizmom.“) V polemiko, katera je nastala glede državnozborske volitve na Koroškem, je posegel sedaj tudi gosp. Jos. Rozman v Celovcu. Obelodanil je v „Slovenec“ dopis, iz katerega res ni razvidno kaj prav za prav boče. V isti sapi, ko nas pozivlja, naj pišemo golo resnico, pravi, da smo izlekli na dan zaupne pogovore. S tem že samo priznava, da smo pisali resnico, katera je bila že prej, predno smo je za beležili, dobro znana ne samo v Celovcu, nego tudi na Gorenjskem, v Ljubljani in celo na Dunaju. Narodni stvari na ljubav smo tako dolgo molčali, dokler nas ni „Slovenec“ v svoji nerodnosti robato izzval, dokler ni zasramoval narodne ideje. Šele potem smo reagovali, a ne z zavijanjem in sumničevji, nego z navedbo resničnih dogodkov. To naj vzame na znanje tudi g. Josip Rozman, pa naj je v „Slovenec“ pisal ročeni dopis samo v svojem imenu, kot zagovornik tistih, katere smo zadeli, ali pa v imenu katol. pol. in gospodarskega društva.

— (Smešno očitjanje.) „Slovenec“ je že neštévilo krat obsodil tržaški židovski list „Il Piccolo“ in ga stigmatizoval kot podlega obrekovalca. Sinoči pa ga navaja kot verodostojno pričjo, da je župan senožeški, g. pl. Garzarolli „na račun Nabergojevoga padca“ razsvetlil okna svojega stanovanja v Trstu. Nam ni znano, ima li g. pl. Garzarolli sploh kako stanovanje v Trstu, pač pa vemo, da stalao prebiva v Senožečah Mogoče je, da je „Piccolo“ lagal, mogoče tudi, da je kdo drugi brez volje in vednosti g. pl. Garzarollija okna dotičnega stanovanja razsvetlil, vse to pojasni g. pl. Garzarolli sam, a gotovo je, da za eventualni čin g. pl. Garzarollija ni odgovorna narodna stranka. Kaj bi dejal „Slovenec“, ko bi se mi ravnali po njegovem ugledu in na pr. rekli, da smejo matadorji klerikalne stranke biti ponosni na pokojnega kopanjskega župnika, na dr. Štrbenca, na umrlega nakelskega župnika, ko bi klerikalni stranki nalagali odgovornost za detomor v črnovrškem farovžu in sploh za vse, kar je storil kak duhovnik? Poiskal bi v Pletersnikovam slogarju in v „Rimskem katoliku“ najkrepkejšje izraze in psovke ter z njimi zabelil svoj protest, da se stranki podtikajo čini posameznikov; in tako protestujemo tudi mi proti „Slovenčevemu“ napadu, ker narodna stranka ne more biti odgovorna za nerodnost, katero je morda storil g. pl. Garzarolli, kar pa še sploh ni dokazano.

— (Repertoire slovenskega gledališča.) V nedeljo se bode predstavljal jako priljubljeni čarobni igrokaz s petjem „Zapravljivec“ in sicer na korist nekaterih članov slovenske drame: Gospe Danilove in gg. Podgrajskega, Danila, Lovšina, Perdana in Verovška. Iz prijaznosti sodelujejo gđ. Polakova, gđ. Slavčeva in

g. J. Noll. Pričakovati je, da se občinstvo mnogoštevilno odzove povabila beneficijantov.

— (Umrl) je včeraj popoldne kanonik gosp. Zeno baron Cirheimb v starosti 56 let. Naj v miru počiva!

— (Izpred sodišča.) Pred kaz. sodnikom za m. d. okrajnega sodišča stala je včeraj zanimiva družba: Obtoženi so bili trije znani klrikalni agitatorji škofjeleški Avgust Sušnik, France Sušnik, dimnikar Alojzij Košenina in kurat Anton Koblar. Obtoženi so bili zaradi plakiranja nezakonitih volilnih oklicev za kurata Koblarja, katere plakate so bili nabili v Škofji Loki, a so jih orožniki koj odstranili. Alojzij Košenina je bil obsojen na 5 gld. g'obe oziroma na 24 ur v zapor, ostali trije obtoženci pa so bili oproščeni.

— („Društvo rudečega križa.“) Društveno vodstvo sklicuje drugi občni zbor na dan 2. aprila ob 6. uri zvečer v mestno dvorano, ker prvi občni zbor dne 31. marca ni bil sklepčen.

— (Pevski zbor „Glasbene Matice.“) Danes, ob 1/2. uri zvečer je iskušnja za ženski zbor. Jutri, v petek, 2. t. m. ob 8. uri zvečer je skupna izkušnja (ženski in moški zbor).

— (Odbor kluba slov. biciklistov „Ljubljana“) ima jutri v petek ob 8. uri zvečer v klubovi sobci v „Narodnem domu“ sejo, h kateri se vsi odborniki uljudno vabijo. Po seji je v spodnji kavarni „Nar. doma“ običajni sestanek in se prosijo člani kluba in prijatelji kolesarstva, da izvolijo priti v kolikor mogoče velikem številu. Razgovarjalo se bo o namreč mej drugim o društveni obleki za javne nastope na kolesu.

— (Gledališke afere) so bile dolejšje v nas povsem neznana stvar, a čakali smo tudi to. Na intendantno pojasnilo glede nameravane demonstracije pri zadaji predstavi nam je poslal g. Raskovič daljše pismo, katero priobčimo jutri. Sodimo pa, da se radi te aferice svet ne podere.

— („Ljubljanski Zvon.“) šte. 4. izide radi priloge šele jutri, kar se sporoča čast. naročnikom. Upravništvo.

— (Mestna hranilnica ljubljanska.) Meseca marca 1897. vložilo je v mestno hranilnico ljubljansko 594 strank 717.307 gld. 71 kr., 547 strank pa vzdignilo 182.241 gld. 55 kr. V prvem četrtletju dovolilo se je 171 prisilcem posojil na zemljišča v znesku 152.830 gld.

— (Vojaška godba) c. in kr. 27. peš polka bode dne 4., 11. in 25. aprila svirala v Zvezdi. Začetek godbe je ob 1/2.12.

— (Tatvina) Ivanu Kozjaku, košiču pri Českoti na Erjavčevi cesti, bila je ukradena ponošena siva zimska suknja in črna konjska plaheta.

— (Zdravstveno stanje v Ljubljani.) Tedenski izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine ljubljanske od 11. do 27. marca kaže, da je bilo novo rojencev 16 (=23.76%), umrlih 22 (=32.67%), mej njimi eta umrla za dušljivim kašljem 2, za vratico (davico) 1, za jetiko 6, vsled mrtvouda 1, za različnimi boleznimi 12. Mej njimi je bilo tujcev 5 (=22.7%), iz zavodov 6 (=40.8%). Za infekcijskimi boleznimi so oboleli, in sicer: za ošpicami 1, za dušljivim kašljem 6 oseb.

— (Iz Kranja) se nam piše: V soboto, dne 3. aprila bode nastopil v prostorih „Narodne čitalnice“ v Kranju pod vodstvom gimnazijskega profesorja g. A. Stritofa samostalni meščani pevski zbor. Pisalcu teh vrstic je bila dana priilka, da je od vaje, ko so se pevke in pevci prvokrat sešli, zasledoval njihovi napredek, in njemu kot marsikomu drugemu, kateremu so znane razmere malega mesta, se je začelo malo pojavljalo vprašanje, ali ne bodo poslednje močnejše, kakor vtrajnost dirigenta in navdušenje pevcev, ali ni maloga, katero si je postavil pevski zbor, v primeri z njegovimi močmi pretežka? Po šestindvajseti iskušnji pa z mirno vestjo lahko rečemo, da bodo pesmistri na koncertni večer mesto temne podobe svoje „račne fantazije“ doživeli izvanreden, za malo mesto naravnost nepričakovan muzikalen užitek. Mej mojstri, katerih umotvori so na vzporedu, čitaš samo imena, katere so v čast programu vsakega koncerta. Kar nas pa najbolj veseli in na čemur posebno čestitamo g. dirigentu, je dejstvo, da se bode od koncertnih točk izvajala prva, kakor zadnja na način, ki nas, „si parva licet...“, živo spominja na koncerte „Glasbene Matice“. Sijajni vglad tega društva in plodno nošno delovanje nepozabnega moža, s katerim se je pri nas začela gojiti umetna glasba, tudi na deželo nista ostala brez globokoga vpliva. — Mi bi samo želeli, da bi se prijatelji lepega, dovršenega petja sami prepričali o resnici teh vrstic! K. L. Š.

— („Ljudskošolski učitelj — poslanec.“) Našo, pod tem zaglavjem priobčeno notico moramo popolniti v toliko, da so bili močje ismej ljudskih učiteljev že v prejšnjih dobeh državni poslanci. Bivša poslanca: Sokol in Pernertorfer sta vadnična učitelja, prvi v Pragi, drugi na Danaju; slovenski poslanec Robič je tudi le ljudskošolski učitelj, profesor je postal le vsled svoje sposobnosti na c. kr. učiteljsku, kakor n. pr. v Ljubljani Benda, Gabršček in Funtek, dasi ima zadnji dva izpita za meščanske šole. Vsi ti trije, precej delavni poslanci, so se šolali kot ljudski učitelji.

— (Nenavadno bogat dan.) V župniji Pre-serje je bilo 28. t. m. rojenih 6 dvojčkov. Prva

dva sta bila fanta, pri drugem porodu fant in deklica, pri tretjem pa obe deklici. Zares izvanredni slučaj, da bi bili v jedni župniji na jeden in isti dan rojeni v treh hišah dvojčki, ko prej v več letih niso bili v treh krajih.

— (Torej tudi fizično nasilje!) „Edinost“ piše: „Namestništvo je razveljavilo sklep mestnega sveta, s katerim se je uničila izvolitev gospoda Nabergoja. Politična oblast se je sklicevala pri tem na določila mestaega statuta. Mestni svet se boče pritožiti zoper to namestništveno naredbo na ministerstvo in eventuelno na upravno sodišče. Proti temu ne zinemo besedice; vsakdo ima pravico, obrniti se do višje instancije, ako meni, da mu je nižja instancija storila krivico. To pravico ima tudi mestni svet tržaški. Ali iz te pravice izbaja tudi mestnemu svetu tržaškemu, kakor vsakemu drugemu, dolžnost, da se pokori definitivni razsodbi višje instancije, in sicer tudi tedaj, ako ta viša instancija ne razsodi njemu v prilog, ampak potrdi mnenje prve instancije. Z razsodbo višje instancije je postala stvar pravokrepna in pred pravokrepnimi razsodbami mora ukloniti tilnik svoj, kdor je lojalen državljan. Kdor dela drugače, ta ne posna dolžnega spoštovanja do avtoritete. A kaj počenja sedaj razbrzdano novinstvo italijansko? Vede se cinično, da se cloveku kar gusi. Z brezobzornostjo, kakeršne je možno le to do skrajnosti demoralizovano novinstvo, nam pripovedujejo tu: „Mi se pritožimo na ministerstvo in eventuelno na upravno sodišče; ali povedano bodi že sedaj, da se ne bode mo brigali za razsodbo teh instancij, ako ta razsodba ne bode ugodna nam“. Tako igrajo nasprotniki — večno komedijo! Komedijo z zakoni, komedijo z določili ustave in parlamentarizma, komedijo v vsem javnem življenju! „Piccolo“ je rekel, da vse razsodbe oblasti glede izvolitve g. Nabergoja morejo biti le „platoniskega pomeaa“, to je, brez praktične vrednosti. Po naše povedano, bi se glasilo: Oblasti, zakoni in mestni statut morejo govoriti, kar hočejo, nas ne brigajo; mi poznamo le jeden zakon in ta zakon je naša volja, ki pravi: Nočemoga! „Independente“ je storil še jeden korak dalje, kajti pozivlja mestni svet naravnost na fizično nasilje, ako bi g. Nabergoj došel v mestni svet! Kaj naj stori torej gosp. Nabergoj? Dve poti ima pred seboj, jedno bridkejšo od druge. Ali naj se izpostavi dijanskim napadom in zasramovanju, ali naj se odreče svojemu svetemu pravu kakor zakonito izvoljeni zastopnik naroda? Kam naj krene? Kje je svoboda, kje je pravo, kje je konstitucionalno načelo, ako se boče zastopnika z nasiljem ovirati v izrševanju svojega mandata? Ali mi memimo, da se vse to vprašanje ne suče — kakor bi hoteli uveriti naši Lahoni — le okolo osebe Nabergoja, ampak nekoliko besede imajo tu tudi volilci. Takim drznim preziranjem vsakoršne avtoritete se žalijo v tem slučaju tudi prava volilcev, politična prava velikega dela prebivalstva te občine. „Piccolo“ propoveduje moralno revolucijo, „Independente“ pa — fizično nasilje. Daleč smo prišli. Kako dolgo bode trajalo še to izjemno stanje, v katerem živimo tržaški Slovenci?!

— (Razpisane službe.) Mesto deželnosodnega svetnika pri deželnem sodišču v Gradcu. Prošnje do dne 12. aprila predsedstvu dež. sodišča v Gradcu. — Na dorazrednici v Oblokah drugo učno mesto z dohodki IV. plač. razreda. Prošnje do dne 18. aprila okr. šolskemu svetu v Logatcu. — Na jednorazrednici v Prežganji pri Litiji učno učitelja z dohodki IV. plač. razreda, funkcije priklado letnih 30 gld. in prostim stanovanjem. Prošnje do konca meseca aprila okr. šolskemu svetu v Litiji.

* (Princ Danilo Črnogorski) je jeden najizvrstnejših strelcev na svetu. Princ strelja na letede tiče, ne da bi kdaj izgrešil. Njegovi coups-doubles so naravnost neverjetni. In vender strelja princ vedno le igraje. Pred kratkim je na lovu sluk ustrelil 65 teh ukusnih dolgokljunačev, ne da bi bil ustrelil jedenkrat zaman. Princ rabi pri tem vedno puško 12. kalibra z jako dolgo cevjo.

* (Gladstone kolesar.) Pri nas se še najdejo ljudje, katerim se zdi kolesarenje jako čuden, da ne rečemo nespartetna šport. Veliko pa je takih, ki smatrajo vozarenje z bicikljem za dame in za stare gospode naravnost nedostojnim. Nu, znano je, da se vozi na angleškem, italijanskem, na ruskem in belgijskem dvoru najvišja gospoda, ki mora že menda malo več razumeti o bon tonu, nego kranjski filister. Da pa kolesarenje tudi ni v sramoto pametnemu staremu možu, dokazuje slavni angleški državnik Gladstone s tem, da navzlic svoji absolutni pleši in svojim 88 letim starčkom prav navdušeno kolesari.

Darila:

Mestnemu magistratu ljubljanskemu došle so v korist po potresu prizadetemu prebivalstvu še sledeča zbirke v pisemskih znamkah: Gospa Ivana Niederstetter v Bozenu 5 gld. 90 kr.; g. Elemer pl. Szemzo v Klatavi 70 kr.; nadalje od neimenovanih in sicer: iz Budapešte 4 gld.; iz Ljubljane 4 gld. 10 kr.; iz Budapešte 3 gld. 40 kr.; iz Ljubljane 2 gld. 80 kr.; iz Szolnoka 2 gld. 27 kr.; iz Ljubljane 1 gld. 90 kr.; iz Gablonza 1 gld. 85 kr.; iz Budapešte 1 gld. 60 kr.; iz Warnsdorfa 1 gld. 35 kr.; iz Maribora 1 gld. 30 kr.; iz Budapešte 90 kr.; iz Hasga 75 kr.; iz Ljubljane 60 kr.; z Dunaja 45 kr.; iz Romhany 30 kr. in iz Prage 20 kr.

Uredništvu našega lista je poslal: Za družbo sv. Cirila in Metoda: Gospod Karol Rosman v Nozcu mestu 6 kron, katere je nabrala gd'na. Hermína Seidl v veseli družbi. — Živeli redoljubni darovalci in darovalke in njih nasledniki!

Slovenci in Slovenke! ne zabite družbe sv. Cirila in Metoda!

Brzjavke.

Dunaj 1. aprila. Uradni list prijavlja sankcionirani zakon glede podaljšanja terminov za vračevanje povodom potresa obrtnikom in trgovcem na Kranjskem in Štajerskem danih posojil.

Dunaj 1. aprila. Najresnejši kandidat za mesto predsednika poslanske zbornice je zdaj dr. Kaizl, za katerega so se izrekli tudi Poljaki.

Dunaj 1. aprila. Štajerski poslanci pripravljajo interpelacijo, ker je vlada poslala avstrijske vojske čez državno mejo na Kreto, ne da bi to dovolil državni zbor.

Dunaj 1. aprila. Glavni dobiček drž. srečk iz l. 1854. v znesku 100.000 gld. je zadela srečka serija 844 št. 22.

Dunaj 1. aprila. Angleška je pri-volila, da velesile blokirajo Atene. Izvzemši Avstrijo in Nemčijo, pošljejo vse velesile vsaka še jeden bataljon vojakov in jedno baterijo na Kreto.

Atene 1. aprila. Evropa je lahko ponosna! Združene ruske, angleške in avstrijske ladje so pri Izvedinu podpirale Turke, ko so ti napadli kristijanske ustaše. Ustaši so se hrabro branili, na kar so angleške ladje nanje streljale iz največjih topov. Ko so ustaši bežali, streljale so avstrijske in ruske ladje s šrapneli za njimi. Potem so prišli Turki in streljali s puškami. Ustaši so bili popolnoma pobiti.

Narodno-gospodarske stvari.

— Trgovska in obrtniška zbornica v Ljubljani. (Daje.) 15. Vsled nakega zbornici došlega vprašanja, koliko znaša vsakoletni uvoz žita na Kranjsko, je zbornica o tem poizvedovala pri komercialnem ravnateljstvu c. kr. priv. južno-železniške družbe in pri c. kr. državno-železniškem ravnateljstvu v Beljaku, ki sta naznanili podatke o žitnih in smletih pridelkih, ki so l. 1895. naložili ali izločili na kranjskih železničnih postajah.

16.) Zbornica se je obrnila v svojem in v sporazumljenji in imenu kranjskega deželnega odbora in mestnega magistrata v Ljubljani na kranjsko hranilnico s prošnjo, da bi tukajšnjim obrtnim strokovnim šolam tudi za l. 1897. dovolila dosedanje pudpore.

17.) C. kr. poštno in telegrafsko ravnateljstvo v Trstu je zbornici naznanilo, da je je trgovinsko ministerstvo pooblastilo, da vnovič razpiše prijavo za pristop udeležencev k državnim telefonskim zvezi, ki se ima ustanoviti v Ljubljani. C. kr. poštno in telegrafsko ravnateljstvo je vsled dotičnega, zbornici poslanega razglašala določilo kot rok za prijavo 31. dan januarja in je pripomnilo, da ni gotovo, če se bo telefonska zveza mogla že l. 1897. napraviti in uvrstiti v progo Dunaj-Trst. Zbornica je udeležence opozorila na ta razglas in jih povabila, da pravočasno oglašajo svoj pristop k telefonski zvezi. Pri c. kr. poštam in telegrafskem uradu v Ljubljani je na to prijavilo svoj pristop znatno število udeležencev. Z dopisom z dne 19. feb. 1897. št. 6665 je c. kr. poštno in telegrafsko ravnateljstvo v Trstu zbornici sledeče naznanilo: Vis. c. kr. trgovinsko ministerstvo je z ukazom z dne 2. februarja t. l. št. 5853 sem spoznalo, da se naprava državnega telefona v Ljubljani in njegova uvrstitav v progo Dunaj-Trst namerava že tekoče leto. Dalje je naznanilo ravnateljstvo, da je v smislu omenjenega visokega ukaza že ukrenjeno, da se prične s tehničnimi predeli, zadevajajočimi napominano prometno napravo. Zbornica je vzela to sporočilo odobrinje na znanje. (Dalje prih.)

Poslano.)*

„To ni prav!“

V „Slovenskem Listu“ blagovolil je nekdo posvetiti tudi meni nekoliko pozornosti. Huda se namreč, da se dajo pri meni fotografirati tudi Slovenci in mej njimi celo slovenski duhovniki. Tudi reklama naj ima svoje meje. Pisatelj dotične notice bodi prepričan, da sem ponosen na to, da se dajo najodličnejši slovenski posvetnjaki in duhovniki pri meni fotografirati. Vsi imajo brez dvoma fino umetniško razumevanje in vedo ceniti dobro in lepo delo, zato se mi pa zdi popolnoma neumestno, da jih hoče poučevati in jim ukazovati kje naj se dajo fotografirati. Ko bi pisatelj dotične notice kaj razumel o fotografski umetnosti, bi se tudi dal pri meni fotografirati.

Aleksander Landau

fotograf, Frančiškanske ulice št. 12.

*) Za vsebino tega spisa je uredništvo odgovorno le toliko, kolikor določa zakon (475)

Iz uradnega lista.

Izvršilne ali eksekutivne dražbe: Antona Flerina zemljišča v Vrhopolji (ponovljeno) dne 6. aprila v Kamniku.

Marije Perhaj zemljišče v Ribnici, kupljeno od Antona Perhaja za 1750 gld., (potom relicitacije) dne 6. aprila v Ribnici.

Marjete Babič zemljišče v Podgori, cenjeno 600 gld., dne 6. aprila in 4. maja v Velikih Laščah.

Valentina Sajovica posestvo v Selu, cenjeno 6829 eld., dne 6. aprila in 7. maja v Kamniku.

Antona Šubica, oziroma dedinje Roze Šubice posestvo v Škofji Loki, cenjeno 1780 gld., dne 8. aprila in 6. maja v Škofji Loki.

Loterijske srečke 31. marca.

V Pragi: 71, 12, 4, 2, 13.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306,2 m.

Marec	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
31.	9. zvečer	725,4	9,8	sl. zahod	oblačno	
1/4.	7. jutraj	723,4	7,5	sl. svzh.	oblačno	24,0
"	2. popol.	722,1	11,9	sr. jzah.	dež	

Srednja včerašnja temperatura 9,3°, za 2,7° nad normalom

Dunajska borza

dne 1. aprila 1897.

Skupni državni dolg v notah	100	gld.	65	kr.
Skupni državni dolg v srebru	100	"	65	"
Avstrijska zlata renta	122	"	25	"
Avstrijska kronska renta 4%	100	"	35	"
Ogerska zlata renta 4%	121	"	50	"
Ogerska kronska renta 4%	98	"	90	"
Avstro-ogerske bančne delnice	934	"	—	"
Kreditne delnice	845	"	75	"
London vista	119	"	55	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	"	65	"
50 mark	11	"	73	"
50 frankov	5	"	61	"
Italijanski bankovci	5	"	—	"
C. kr. cekini	5	"	65	"

Dne 31. marca 1897.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	153	gld.	—	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	188	"	50	"
Dunavske reg. srečke 5% po 100 gld.	126	"	50	"
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	99	"	80	"
Kreditne srečke po 100 gld.	200	"	—	"
Ljubljanske srečke	21	"	75	"
Rudolfove srečke po 10 gld.	—	"	—	"
Akoije anglo-avstr. banke po 200 gld.	152	"	—	"
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	433	"	—	"
Papirnati rubelj	—	"	26 1/2	"

Prodaja vina.

Usojam si p. n. gostilničarja, krčmarje in prodajalce vina opozoriti na svoja izvrstna

bela in črna vina in Šilerja

nadalje

likerje iz vinske trte, maraskino, tartara, Proseka, Plavinija.

Vina, Šiler in likerji so tako izvrstni, da jim ni primere.

Prodaja na drobno in debelo.

Blago izbrano, zajamčeno prve vrste, po najprimernejših cenah. (414—10)

Naročila sprejema in najpovoljnejše izvršuje

Ivan Maras

posestnik in dobavitelj vin, Vođice, Dalmacija.

Nagrobne vence

v največji izberi in po najnižjih cenah

trakove k vencem

z ali brez napisov

v vseh barvah

(98—22)

priporoča

Karol Recknagel.

Dr. Friderika Lengel-a

Brezov balzam.

Že sam rastlinski sok, kateri teče iz breze, ako se navrti njeno deblo, je od pamtveka znan kot najizvrstnejše lepilo; ako se pa ta sok po predpisu izumitelja pripravi kemičnim potem kot balzam, zadobi pa čudovit učinek.

Ako se namaže zvečer z njim obraz ali drugi deli polti, ločijo se že drugi dan neznačne luskine od polti, ki postane vsled tega čisto bela in nežna.

Ta balzam zgleda na obrazu nastale gube in kozarce pike ter mu daje mladostno barvo; polti podljuje beloto, nežnost in čvrstost; odstrani kaj nagio pege, žoltavost, ogerce, nosno rdečico, zajedce in druge nesnažnosti na polti. — Cena vrču z navodom vred gld. 1,50.

Dr. Friderika Lengel-a

BENZOE-MILO.

Najmilejše in najdobrodejnejše milo, za kožo nalašč pripravljeno, 1 komad 60 kr. (329—3)

Dobiva se v Ljubljani v Ub. pl. Trnkóczy-ja lekarni in v vseh večjih lekarnah. — Poštna naročila vzprejema W. Henn, Dunaj, X.

Zahvala.

Povodom svojega odhoda zahvaljujem se slavnemu občinstvu za vso meni izkazano prijaznost in naklonjenost. Specijelno hvaležna moram biti gosp. prof. Antonu Fantku za njegove pravične (!) in nepristranske (!) kritike.

V Ljubljani, dne 1. aprila 1897.

(476)

Zdenka Vaeterová.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1896.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so s srednjeevropskim časom. (15-73)

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Proga do Trbiža.

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, Linz, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 10 min. jutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selthal v Solnograd, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selthal, Dunaj. — Ob 4. uri popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selthal v Solnograd, Land-Gastein, Zell na Jeseru, Inomost, Bregenc, Gurth, Genuvo, Paris; čez Klein-Reifling v Steyr, Linz, Budejovice, Pilsen, Marijine varo, Heb, Francove varo, Karlove varo, Prago, Lipko, Dunaj via Amstetten.

Proga v Novo mesto in v Kočevje.

Ob 6. uri 15 min. jutraj mešani vlak. — Ob 12. uri 55 min. popoldne mešani vlak. — Ob 6. uri 30 min. svečer mešani vlak.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Proga iz Trbiža.

Ob 5. uri 52 min. jutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipkega, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijnih varov, Pilsna, Budejovice, Solnograda, Linca, Steyra, Gmunden, Ischla, Aussee, Ljubna, Celovec, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 11. uri 35 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijnih varov, Pilsna, Budejovice, Solnograda, Linca, Steyra, Paris, Genuvo, Gurth, Bregenc, Inomost, Zell na Jeseru, Land-Gastein, Ljubna, Celovec, Linca, Pontabla. — Ob 4. uri 55 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubna, Selthala, Beljaka, Celovec, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 4 min. svečer osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Is Ljubna, Beljaka, Celovec, Pontabla.

Proga iz Novega mesta in iz Kočevja.

Ob 8. uri 19 min. jutraj mešani vlak. — Ob 2. uri 33 min. popoldne mešani vlak. — Ob 8. uri 35 min. svečer mešani vlak.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.) v Kamnik.

Ob 7. uri 35 min. jutraj, ob 2. uri 5 min. popoldne, ob 4. uri 55 min. svečer, ob 10. uri 35 min. svečer. (Poslednji vlak le v oktobru ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.) iz Kamnika.

Ob 6. uri 56 min. jutraj, ob 11. uri 15 min. popoldne, ob 6. uri 30 min. svečer, ob 9. uri 55 min. svečer. (Poslednji vlak le v oktobru ob nedeljah in praznikih.)

Za svojo odvetniško pisarno iščem

solicitatorja

ki je slovenskega in nemškega jezika popolnoma zmožen in v sollicitatorskem poslu dobro izvežban. Plača po dogovoru.

Dr. Val. Krisper

(469—3)

v Ljubljani.

Proti

kašlju in nahodu, osobito dece, proti zastizenju, boleznim v vratu, žledenu in mehuru priporoča se najbolje

koroški

rimski vrelec.

Varstvena znamka.

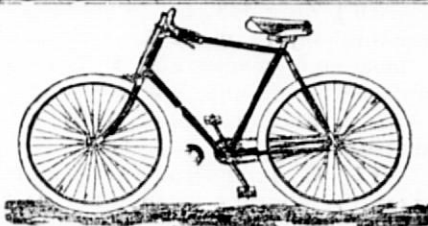
Naravno pristen natočen.

Najfinejša namizna voda. (3344-17)

Zaloga v Ljubljani pri M. E. Supan-u, Dunajska cesta; v Kranju pri F. Dolencu.

urar v Ljubljani Fran Čuden urar v Ljubljani

Mestni trg šte. 25, nasproti rotovžu.

Pozor kolesarji!

„Styria“-kolesa

znana dosedaj kot najboljša in najpriljubnejša, pridobila so letos največje novosti in zanimanje postalo je zares veliko. Kot glavni zastopnik za Kranjsko priporočam jih v prvi vrsti in najtoplejše.

Tudi imam v zalogi prav dobre izdelke iz drugih tovarn, kakor dunajske in angleške „Korir“ po nenavadno nizkih cenah.

✱ Radovoljno zamenjavam tudi nova kolesa s starimi. ✱

Usojam si slav. občinstvo posebno opozarjati na svojo največjo zalogo

žepnih in stenskih ur, verižic, prstanov, srebrnine, zlatnine.

Vsa popravila izvrše se točno in ceno.

K svoji trgovini pridružil sem še kot novo zalogo najboljšo

šivalne stroje

za šivilje, krojače in čevljarje.

V zalogi imam

najfinejše izdelke po jako nizkih cenah z jamstvom.

Mehanična delavnica se nahaja na Poljanski cesti šte. 31 v lastni hiši

katera vzprejema in izdeluje vsa, tudi najfinejša popravila koles in šivalnih strojev. (453—3)

Istotam otvoril bodem tudi s 1. aprilom t. l. izvežbališče ali šolo za učenje kolesarstva

katera bo vsakemu novemu naročniku brezplačno na razpolago.

Priporočam se za obilen obisk najljubnejše

Novi ceniki so brezplačno na razpolago.

Fran Čuden.